

ELS PAGESOS

8

Les dones de Vilafant anaven a Figueres a vendre els productes hortolans que portaven en un cistell sobre el cap. La carretera, prop de l'Arengada, encara estava en reparació.

22

Fins ben entrat el segle XVIII, l'economia del poble de Vilafant es basava enterament en el sector primari de l'agricultura. Les terres de Vilafant són de conreu de secà amb plantacions de cereals (blat de moro, alfals, vinya i olivera). La mitjana de producció de blat, civada i ordi, a mitjan segle passat, entre els anys 1857/1861, fou de 1.360 fanegues. S'hi destinava únicament l'1,6573% de les terres. Era una collita que abastia només la meitat del consum del poble. Per a batre els cereals hi havia les eres d'en Maroi, de can Nola, d'en Martí, de can Gustí, de can Lluís i del Molí.

La superfície forestal també és molt petita. Es comptabilitzen

només 6 hectàrees, un 0,75 del total del municipi: 3 ha són coníferes i 3 ha d'alzina, cosa que representa la cinquena població de la comarca amb menys recursos forestals. Hi havia el paratge de la Salida, amb una gran plantada d'arbres, en la qual s'havia fet carbó vegetal.

Quant a les terres conreades de regadiu, són nodridores, però només ocupen 36 ha. Són destacables els camps de Manol de can Massanet, amb tres dipòsits d'aigua per al seu regatge, parcel·les molts fèrtils que estan llogades a la gent del poble amb dret de regatge i que han estat una font de producció familiar. Es pot dir que tot el poble feinejava l'hort.

Pel que fa a la ramaderia, era totalment familiar. Dades de principi de segle estableixen una ramada de 7 bous, 63 vaques, 60 ovelles, 30 verros i 109 truges, a més d'un inconcret nombre de conills, pollastres, gallines, ànecs i oques.

L'any 1824, hi havia quatre premses d'oli. Es recolliren 360 mallals d'oli, 240 dels quals eren per al consum del poble i 110 per a la venda. En el període 1862/1864 Vilafant era considerada una de les

poblacions amb excedència d'oli de la comarca, i hi dedicava el 4,8744 % de la superfície del municipi. La producció d'oli es va aturar amb els freds del 1956, que van matar una gran quantitat d'oliveres. En relació a la collita de vi era de poca magnitud. A l'esmentat període es van produir 2.600 mallals de vi, 2.200 per a consum propi i 400 per a la venda. Hi dedicaven només el 2,3555% de la superfície, cosa que feia que en alguns anys el poble fos deficitari en producció de vi. L'epidèmia de la fil·loxera apareguda a la comarca el 1878 també va malmetre les vinyes del municipi de Vilafant i fins al 1897 no es van replantar amb ceps americans resistents a l'epidèmia. En total foren 18 vinyes que ocupaven 57,5 vessanes, i el nombre de sarments empeltats fou de 1.209.

En un magatzem de la carretera dit can Biel s'hi va muntar una indústria especial d'esprémer raïms procedents de diverses regions i que es dedicaven a la venda de vi a la menuda, a l'embotellament i al major en bocois i bots que es distribuïen per tota la comarca.

De tots els conreus, els que donaven més rendiment eren els productes hortolans i avícoles que es portaven a vendre als

Els horts de Manol eren la principal font de subsistència alimentària familiar.

mercats de Figueres. Les dones hi acudien amb un cistell a cada mà i un altre al cap. Un cop venudes les mercaderies les dones tornaven a Vilafant altrament carregades amb productes comprats a les botigues de Figueres, com arròs, fideus, sal, espadenyas, màrfegues, vestits, etc.

23

Per a la vigilància dels productes del camp i evitar els continus robatoris que s'hi feien es va contractar un guàrdia jurat, que inicialment fou un empleat municipal i que després foren els propietaris els que l'hagueren de llogar a sou.

A Vilafant es comptabilitzaven diverses eres de batre: can Maroi, can Martí, can Gustí, can Lluís i el molí de can Massanet que, un cop batut el gra amb un corró de pedra tirat per un mul, permetien aixecar grans palleres.